श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये

॥ श्रीरामपट्टाभिषेक सर्गः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using LaTeX and the **skt** font.

श्रीः

॥ श्रीरामपट्टाभिषेक सर्गः ॥

शिरस्यञ्जलिमाधाय कैकेय्यानन्दवर्धनः।
बभाषे भरतो ज्येष्ठं रामं सत्यपराक्रमम्॥ १ ॥

पूजिता मामिका माता दत्तं राज्यमिदं मम।
तद् ददामि पुनस्तुभ्यं यथा त्वमददा मम॥ २ ॥

धुरमेकाकिना न्यस्ताम् वृषभेण बलीयसा।
किशोरीव गुरुं भारं न वोढुमहमुत्सहे॥ ३ ॥

वारिवेगेन महता भिन्नस्सेतुरिव क्षरन्।
दुर्बन्धनमिदं मन्ये राज्यच्छिद्रमसंवृतम्॥ ४ ॥

गतिं खर इवाश्वस्य हंसस्येव च वायसः।
नान्वेतुमुत्सहे राम! तव मार्गमरिन्दम!॥ ५ ॥

यथा चारोपितो वृक्षो जातश्चान्तर्निवेशने।
महांश्च सुदुरारोहो महास्कन्धः प्रशाखवान्॥ ६ ॥

शीर्येत पुष्पितो भूत्वा न फलानि प्रदर्शयन्।
तस्य नानुभवेदर्थं यस्य हेतोस्स रोप्यते॥ ७ ॥

एषोपमा महाबाहो! त्वमर्थं वेत्तुमर्हसि।
यद्यस्मान् मनुजेन्द्र त्वं भक्तान् भृत्यान्न शाधि हि॥ ८ ॥

जगदद्याभिषिक्तं त्वामनुपश्यतु सर्वतः।
प्रतपन्तमिवादित्यं मध्याह्ने दीप्ततेजसम्॥ ९ ॥

तूर्यसङ्घातनिर्घोषैः काञ्चीनूपुरनिस्वनैः।
मधुरैर्गीतशब्दैश्च प्रतिबुध्यस्व शेष्व च॥ १० ॥

यावदावर्तते चक्रं यावती च वसुन्धरा।
तावत् त्वमिह लोकस्य स्वामित्वमनुवर्तय॥ ११ ॥

भरतस्य वचश्श्रुत्वा रामः परपुरञ्जयः।
तथेति प्रतिजग्राह निषसादासने शुभे॥ १२ ॥

ततश्शत्रुघ्नवचनान्निपुणाः श्मश्रुवर्धकाः।
सुखहस्ताः सुशीघ्राश्च राघवं पर्युपासत॥ १३ ॥

पूर्वं तु भरते स्नाते लक्ष्मणे च महाबले।
सुग्रीवे वानरेन्द्रे च राक्षसेन्द्रे विभीषणे॥ १४ ॥

विशोधितजटः स्नातश्चित्रमाल्यानुलेपनः।
महार्हवसनोरामः तस्थौ तत्र श्रिया ज्वलन्॥ १५ ॥

प्रतिकर्म च रामस्य कारयामास वीर्यवान्।
लक्ष्मणस्य च लक्ष्मीवान् इक्ष्वाकुकुलवर्धनः॥ १६ ॥

प्रतिकर्म च सीतायाः सर्वा दशरथस्त्रियः।
आत्मनैव तदा चक्रुः मनस्विन्यो मनोहरम्॥ १७ ॥

ततो वानरपत्नीनां सर्वासामेव शोभनम्।
चकार यत्नात् कौसल्या प्रहृष्टा पुत्रवत्सला॥ १८ ॥

ततः शत्रुघ्नवचनात् सुमन्त्रो नाम सारथिः।
योजयित्वाऽभिचक्राम रथं सर्वाङ्गशोभनम्॥ १९ ॥

अर्कमण्डलसङ्काशं दिव्यं दृष्ट्वा रथोत्तमम्।
आरुरोह महाबाहु रामः सत्यपराक्रमः॥ २० ॥

सुग्रीवो हनुमांश्चैव महेन्द्रसदृशद्युती।
स्नातौ दिव्यनिभैर्वस्त्रैः जग्मतुः शुभकुण्डलौ॥ २१ ॥

वराभरणसंपन्ना ययुस्ताः शुभकुण्डलाः।
सुग्रीवपत्न्यः सीता च द्रष्टुं नगरमुत्सुकाः॥ २२ ॥

अयोध्यायां तु सचिवा राज्ञो दशरथस्य ये।
पुरोहितं पुरस्कृत्य मन्त्रयामासुरर्थवत्॥ २३ ॥

अशोको विजयश्चैव सुमन्त्रश्चैव सङ्गताः।
मन्त्रयन् रामवृद्ध्यर्थम् ऋद्ध्यर्थं नगरस्य च॥ २४ ॥

सर्वमेवाभिषेकार्थं जयार्हस्य महात्मनः।
कर्तुमर्हथ रामस्य यद्यन्मङ्गळपूर्वकम्॥ २५ ॥

इति ते मन्त्रिणः सर्वे सन्दिश्य तु पुरोहितम्।
नगरान्निर्ययुस्तूर्णं रामदर्शनबुद्धयः॥ २६ ॥

हरियुक्तं सहस्राक्षो रथमिन्द्र इवानघः।
प्रययौ रथमास्थाय रामो नगरमुत्तमम्॥ २७ ॥

जग्राह भरतो रश्मीन् शत्रुघ्नश्छत्रमाददे।
लक्ष्मणो व्यजनं तस्य मूर्ध्नि सम्पर्यवीजयत्॥ २८ ॥

श्वेतं च वालव्यजनं जग्राह पुरतः स्थितः।
अपरं चन्द्रसङ्काशं राक्षसेन्द्रो विभीषणः॥ २९ ॥

ऋषिसङ्घैस्तदाकाशे देवैश्च समरुद्गणैः।
स्तूयमानस्य रामस्य शुश्रुवे मधुरध्वनिः॥ ३० ॥

ततः शत्रुञ्जयं नाम कुञ्जरं पर्वतोपमम्।
आरुरोह महातेजाः सुग्रीवः प्लवगर्षभः॥ ३१ ॥

नवनागसहस्राणि ययुरास्थाय वानराः।
मानुषं विग्रहं कृत्वा सर्वाभरणभूषिताः॥ ३२ ॥

शङ्खशब्दप्रणादैश्च दुन्दुभीनां च निस्वनैः।
प्रययौ पुरुषव्याघ्रः तां पुरीं हर्म्यमालिनीम्॥ ३३ ॥

ददृशुस्ते समायान्तं राघवं सपुरःसरम्।
विराजमानं वपुषा रथेनातिरथं तदा॥ ३४ ॥

ते वर्धयित्वा काकुत्स्थं रामेण प्रतिनन्दिताः।
अनुजग्मुर्महात्मानं भ्रातृभिः परिवारितम्॥ ३५ ॥

अमात्यैर्ब्राह्मणैश्चैव तथा प्रकृतिभिर्वृतः।
श्रिया विरुरुचे रामो नक्षत्रैरिव चन्द्रमाः॥ ३६ ॥

स पुरोगामिभिस्तूर्यैः तालस्वस्तिकपाणिभिः।
प्रव्याहरद्भिर्मुदितैः मङ्गळानि ययौ वृतः॥ ३७ ॥

अक्षतं जातरूपं च गावः कन्यास्तथा द्विजाः।
नरा मोदकहस्ताश्च रामस्य पुरतो ययुः॥ ३८ ॥

सख्यं च रामः सुग्रीवे प्रभावं चानिलात्मजे।
वानराणां च तत्कर्म राक्षसानां च तद्बलम्॥ ३९ ॥

विभीषणस्य संयोगम् आचचक्षे च मन्त्रिणाम्।
श्रुत्वा च विस्मयं जग्मुः अयोध्यापुरवासिनः॥ ४० ॥

द्युतिमानेतदाख्याय रामो वानरसंवृतः।
हृष्टपुष्टजनाकीर्णाम् अयोध्यां प्रविवेश ह॥ ४१ ॥

ततो ह्यभ्युच्छ्रयन् पौराः पताकास्ते गृहे गृहे।
ऐक्ष्वाकाध्युषितं रम्यम् आससाद पितुर्गृहम्॥ ४२ ॥

अथाब्रवीद्राजपुत्रो भरतं धर्मिणां वरम्।
अर्थोपहितया वाचा मधुरं रघुनन्दनः॥ ४३ ॥

पितुर्भवनमासाद्य प्रविश्य च महात्मनः।
कौसल्यां च सुमित्रां च कैकेयीं चाभ्यवादयत्॥ ४४ ॥

यच्च मद्भवनं श्रेष्ठं साशोकवनिकं महत्।
मुक्तावैदूर्यसङ्कीर्णं सुग्रीवाय निवेदय॥ ४५ ॥

तस्य तद्वचनं श्रुत्वा भरतः सत्यविक्रमः।
पाणौ गृहीत्वा सुग्रीवं प्रविवेश तमालयम्॥ ४६ ॥

ततस्तैलप्रदीपांश्च पर्यङ्कास्तरणानि च।
गृहीत्वा विविशुः क्षिप्रं शत्रुघ्नेन प्रचोदिताः॥ ४७ ॥

उवाच च महातेजाः सुग्रीवं राघवानुजः।
अभिषेकाय रामस्य दूतानाज्ञापय प्रभो॥ ४८ ॥

सौवर्णान् वानरेन्द्राणां चतुर्णां चतुरो घटान्।
ददौ क्षिप्रं स सुग्रीवः सर्वरत्नविभूषितान्॥ ४९ ॥

यथा प्रत्यूषसमये चतुर्णां सागराम्भसाम्।
पूर्णैर्घटैः प्रतीक्षध्वं तथा कुरुत वानराः॥ ५० ॥

एवमुक्ता महात्मानो वानरा वारणोपमाः।
उत्पेतुर्गगनं शीघ्रं गरुडानिल शीघ्रगाः॥ ५१ ॥

जाम्बवांश्च सुषेणश्च वेगदर्शी च वानरः।
ऋषभश्चैव कलशान् जलपूर्णानथानयन्॥ ५२ ॥

नदीशतानां पञ्चानां जलं कुम्भेषु चाहरन्।
पूर्वात् समुद्रात् कलशं जलपूर्णमथानयत्॥ ५३ ॥

सुषेणः सत्त्वसम्पन्नः सर्वरत्नविभूषितम्।
ऋषभो दक्षिणात्तूर्णं समुद्राज्जलमाहरत्॥ ५४ ॥

रक्तचन्दनशाखाभिः संवृतं काञ्चनं घटम्।
गवयः पश्चिमात्तोयम् आजहार महार्णवात्॥ ५५ ॥

रत्नकुंभेन महता शीतं मारुतविक्रमः।
उत्तराच्च जलं शीघ्रं गरुडानिलविक्रमः॥ ५६ ॥

आजहार स धर्मात्मा नलः सर्वगुणान्वितः।
ततस्तैर्वानरश्रेष्ठैः आनीतं प्रेक्ष्य तज्जलम्॥ ५७ ॥

अभिषेकाय रामस्य शत्रुघ्नः सचिवैः सह।
पुरोहिताय श्रेष्ठाय सुहृद्भ्यश्च न्यवेदयत्॥ ५८ ॥

ततः सप्रयतो वृद्धो वसिष्ठो ब्राह्मणैः सह।
रामं रत्नमये पीठे सहसीतं न्यवेशयत्॥ ५९ ॥

वसिष्ठो वामदेवश्च जाबालिरथ काश्यपः।
कात्यायनः सुयज्ञश्च गौतमो विजयस्तथा॥ ६० ॥

अभ्यषिञ्चन्नरव्याघ्रं प्रसन्नेन सुगन्धिना।
सलिलेन सहस्राक्षं वसवो वासवं यथा॥ ६१ ॥

ऋत्विग्भिर्ब्राह्मणैः पूर्वं कन्याभिर्मन्त्रिभिस्तथा।
योधैश्चैवाभ्यषिञ्चस्ते संप्रहृष्टाः सनैगमैः॥ ६२ ॥

सर्वौषधिरसैर्दिव्यैः दैवतैर्नभसि स्थितैः।
चतुर्भिर्लोकपालैश्च सर्वैर्देवैश्च सङ्गतैः॥ ६३ ॥

ब्रह्मणा निर्मितं पूर्वं किरीटं रत्नशोभितम्।
अभिषिक्तः पुरा येन मनुस्तं दीप्ततेजसम्॥ ६४ ॥

तस्यान्ववाये राजानः क्रमाद् येनाभिषेचिताः।
सभायां हेमक्लृप्तायां शोभितायां महाजनैः॥ ६५ ॥

रत्नैर्नानाविधैश्चैव चित्रितायां सुशोभनैः।
नानारत्नमये पीठे कल्पयित्वा यथाविधि॥ ६६ ॥

किरीटेन ततः पश्चाद् वसिष्ठेन महात्मना।
ऋत्विग्भिर्भूषणैश्चैव समयोक्ष्यत राघवः॥ ६७ ॥

छत्रं तु तस्य जग्राह शत्रुघ्नः पाण्डरं शुभम्।
श्वेतं च बालव्यजनं सुग्रीवो वानरेश्वरः॥ ६८ ॥

अपरं चन्द्रसंकाशं राक्षसेन्द्रो विभीषणः।
मालां ज्वलन्तीं वपुषा काञ्चनीं शतपुष्कराम्॥ ६९ ॥

राघवाय ददौ वायुः वासवेन प्रचोदितः।
सर्वरत्नसमायुक्तं मणिरत्नविभूषितम्॥ ७० ॥

मुक्ताहारं नरेन्द्राय ददौ शक्रप्रचोदितः।
प्रजगुर्देवगन्धर्वा ननृतुश्चाप्सरोगणाः॥ ७१ ॥

अभिषेके तदर्हस्य तदा रामस्य धीमतः।
भूमिः सस्यवती चैव फलवन्तश्च पादपाः॥ ७२ ॥

गन्धवन्ति च पुष्पाणि बभूवू राघवोत्सवे।
सहस्रशतमश्वानां धेनूनां च गवां तथा॥ ७३ ॥

ददौ शतं वृषान् पूर्वं द्विजेभ्यो मनुजर्षभः।
त्रिंशत्कोटिर्हिरण्यस्य ब्राह्मोणेभ्यो ददौ पुनः॥ ७४ ॥

नानाभरणवस्त्राणि महार्हाणि च राघवः।
अर्करश्मिप्रतीकाशां काञ्चनीं मणिविग्रहाम्॥ ७५ ॥

सुग्रीवाय स्रजं दिव्यां प्रायच्छन्मनुजर्षभः।
वैडूर्यमणिचित्रे च वज्ररत्नविभूषिते॥ ७६ ॥

वालिपुत्राय धृतिमान् अङ्गदायाङ्गदे ददौ।
मणिप्रवरजुष्टं च मुक्ताहारमनुत्तमम्॥ ७७ ॥

सीतायै प्रददौ रामः चन्द्ररश्मिसमप्रभम्।
अरजे वाससी दिव्ये शुभान्याभरणानि च॥ ७८ ॥

अवेक्षमाणा वैदेही प्रददौ वायुसूनवे।
अवमुच्यात्मनः कण्ठात् हारं जनकनन्दिनी॥ ७९ ॥

अवैक्षत हरीन् सर्वान् भर्तारं च मुहुर्मुहुः।
तामिङ्गितज्ञः संप्रेक्ष्य बभाषे जनकात्मजाम्॥ ८० ॥

प्रदेहि सुभगे! हारं यस्य तुष्टाऽसि भामिनि!।
तेजो धृतिर्यशो दाक्ष्यं सामर्थ्यं विनयो नयः॥ ८१ ॥

पौरुषं विक्रमो बुद्धिः यस्मिन्नेतानि नित्यदा।
ददौ सा वायुपुत्राय तं हारमसितेक्षणा॥ ८२ ॥

हनुमांस्तेन हारेण शुशुभे वानरर्षभः।
चन्द्रांशुचयगौरेण श्वेताभ्रेण यथाऽचलः॥ ८३ ॥

ततो द्विविदमैन्दाभ्यां नीलाय च परन्तपः।
सर्वान् कामगुणान् वीक्ष्य प्रददौ वसुधाधिपः॥ ८४ ॥

सर्वे वानरवृद्धाश्च ये चान्ये वानरेश्वराः।
वासोभिर्भूषणैश्चैव यथार्हं प्रतिपूजिताः॥ ८५ ॥

विभीषणोऽथ सुग्रीवो हनुमाञ्जाम्बवांस्तथा।
सर्ववानरमुख्याश्च रामेणाक्लिष्टकर्मणा॥ ८६ ॥

यथार्हं पूजिताः सर्वे कामै रत्नैश्च पुष्कलैः।
प्रहृष्टमनसः सर्वे जग्मुरेव यथागतम्॥ ८७ ॥

नत्वा सर्वे महात्मानं ततस्ते प्लवगर्षभाः।
विसृष्टाः पार्थिवेन्द्रेण किष्किन्धामभ्युपागमन्॥ ८८ ॥

सुग्रीवो वानरश्रेष्ठो दृष्ट्वा रामाभिषेचनम्।
पूजितश्चैव रामेण किष्किन्धां प्राविशत्पुरीम्॥ ८९ ॥

विभीषणोऽपि धर्मात्मा सह तैर्नैर्ऋतर्षभैः।
लब्ध्वा कुलधनं राजा लङ्कां प्रायाद्विभीषणः॥ ९० ॥

स राज्यमखिलं शासन् निहतारिर्महायशाः।
राघवः परमोदारः शशास परया मुदा॥ ९१ ॥

उवाच लक्ष्मणं रामो धर्मज्ञं धर्मवत्सलः॥

आतिष्ट धर्मज्ञ! मया सहेमां
गां पूर्वराजाध्युषितां बलेन।
तुल्यं मया त्वं पितृभिर्धृता या
तां यौवराज्ये धुरमुद्वहस्व॥ ९२ ॥

सर्वात्मना पर्यनुनीयमानो
यदा न सौमित्रिरुपैति योगम्।
नियुज्यमानोऽपि च यौवराज्ये
ततोऽभ्यषिञ्चद्भरतं महात्मा॥ ९३ ॥

पौण्डरीकाश्वमेधाभ्यां वाजपेयेन चासकृत्।
अन्यैश्च विविधैर्यज्ञैः अयजत् पार्थिवात्मजः॥ ९४ ॥

राज्यं दशसहस्राणि प्राप्य वर्षाणि राघवः।
शताश्वमेधानाजह्रे सदश्वान् भूरिदक्षिणान्॥ ९५ ॥

आजानुलम्बबाहुः स महास्कन्धः प्रतापवान्।
लक्ष्मणानुचरो रामः पृथिवीमन्वपालयत्॥ ९६ ॥

राघवश्चापि धर्मात्मा प्राप्य राज्यमनुत्तमम्।
ईजे बहुविधैर्यज्ञैः ससुहृज्ज्ञातिबान्धवैः॥ ९७ ॥

न पर्यदेवन्विधवा न च व्यालकृतं भयम्।
न व्याधिजं भयं वापि रामे राज्यं प्रशासति॥ ९८ ॥

निर्दस्युरभवल्लोको नानर्थः कश्चिदस्पृशत्।
न च स्म वृद्धा बालानां प्रेतकार्याणि कुर्वते॥ ९९ ॥

सर्वं मुदितमेवासीत् सर्वो धर्मपरोऽभवत्।
राममेवानुपश्यन्तो नाभ्यहिंसन् परस्परम्॥ १०० ॥

आसन् वर्षसहस्राणि तथा पुत्रसहस्रिणः।
निरामया विशोकाश्च रामे राज्यं प्रशासति॥ १०१ ॥

रामो रामो राम इति प्रजानामभवन् कथाः।
रामभूतं जगदभूत् रामे राज्यं प्रशासति॥ १०२ ॥

नित्यपुष्पा नित्यफलाः तरवः स्कन्धविस्तृताः।
काले वर्षी च पर्जन्यः सुखस्पर्शश्च मारुतः॥ १०३ ॥

ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा लोभविवर्जिताः।
स्वकर्मसु प्रवर्तन्ते तुष्टाः स्वैरेव कर्मभिः॥ १०४ ॥

आसन् प्रजा धर्मरता रामे शासति नानृताः।
सर्वे लक्षणसम्पन्नाः सर्वे धर्मपरायणाः॥ १०५ ॥

दशवर्षसहस्राणि दशवर्षशतानि च।
भ्रातृभिः सहितः श्रीमान् रामो राज्यमकारयत्॥ १०६ ॥

धन्यं यशस्यमायुष्यं राज्ञां च विजयावहम्।
आदिकाव्यमिदं त्वार्षं पुरा वाल्मीकिना कृतम्॥ १०७ ॥

यः पठेच्छृणुयाल्लोके नरः पापाद्विमुच्यते।
पुत्रकामस्तु पुत्रान्वै धनकामो धनानि च॥ १०८ ॥

लभते मनुजो लोके श्रुत्वा रामाभिषिचेनम्।
महीं विजयते राजा रिपूंश्चाप्यधितिष्ठति॥ १०९ ॥

राघवेण यथा माता सुमित्रा लक्ष्मणेन च।
भरतेन च कैकेयी जीवपुत्रास्तथा स्त्रियः॥ ११० ॥

भविष्यन्ति सदानन्दाः पुत्रपौत्रसमन्विताः।
श्रुत्वा रामायणमिदं दीर्घमायुश्च विन्दति॥ १११ ॥

रामस्य विजयं चैव सर्वमक्लिष्टकर्मणः।
शृणोति य इदं काव्यम् आर्षं वाल्मीकिना कृतम्॥ ११२ ॥

श्रद्दधानो जितक्रोधो दुर्गाण्यतितरत्यसौ।
समागमं प्रवासान्ते लभते चापि बान्धवैः॥ ११३ ॥

प्रार्थितांश्च वरान् सर्वान् प्राप्नुयादिह राघवात्।
श्रवणेन सुराः सर्वे प्रीयन्ते संप्रशृण्वताम्॥ ११४ ॥

विनायकाश्च शाम्यन्ति गृहे तिष्ठन्ति यस्य वै।
विजयेत महीं राजा प्रवासी स्वस्तिमान् व्रजेत्॥ ११५ ॥

स्त्रियो रजस्वलाः श्रुत्वा पुत्रान् सूयुरनुत्तमान्।
पूजयंश्च पठंश्चेमम् इतिहासं पुरातनम्॥ ११६ ॥

सर्वपापैः प्रमुच्येत दीर्घमायुरवाप्नुयात्।
प्रणम्य शिरसा नित्यं श्रोतव्यं क्षत्रियैर्द्विजात्॥ ११७ ॥

ऐश्वर्यं पुत्रलाभश्च भविष्यति न संशयः।
रामायणमिदं कृत्स्नं शृण्वतः पठतः सदा॥ ११८ ॥

प्रीयते सततं रामः स हि विष्णुः सनातनः।
आदिदेवो महाबाहुः हरिर्नारायणः प्रभुः॥ ११९ ॥

कुटुम्बवृद्धिं धनधान्यवृद्धिं
स्त्रियश्च मुख्याः सुखमुत्तमं च।
श्रुत्वा शुभं काव्यमिदं महार्थं
प्राप्नोति सर्वां भुवि चार्थसिद्धिम्॥ १२० ॥

आयुष्यमारोग्यकरं यशस्यं
सौभ्रातृकं बुद्धिकरं शुभं च।
श्रोतव्यमेतन्नियमेन सद्भिः
आख्यानमोजस्करमृद्धिकामैः॥ १२१ ॥

एवमेतत्पुरावृत्तमाख्यानं भद्रमस्तु वः।
प्रव्याहरत विस्रब्धं बलं विष्णोः प्रवर्धताम्॥ १२२ ॥

देवाश्च सर्वे तुष्यन्ति ग्रहणाच्छ्रवणात् तथा।
रामायणस्य श्रवणात् तुष्यन्ति पितरस्तथा॥ १२३ ॥

भक्त्या रामस्य ये चेमां संहितामृषिणा कृताम्।
लेखयन्तीह च नराः तेषां वासस्त्रिविष्टपे॥ १२४ ॥

॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये
युद्धकाण्डे श्रीरामपट्टाभिषेको नाम
एकत्रिंशदुत्तरशततमः सर्गः ॥